

ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ

Νο 8 - Οκτώβρης 2000 - Εξάρχεια

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΝΙΚΟ ΜΑΖΙΩΤΗ

Δίκη στο εφετείο, 9 Οκτώβρη

Στις 9 Οκτώβρη 2000 δικάζεται, αυτή τη φορά στο εφετείο, ο σύντροφος Νίκος Μαζιώτης ο οποίος συνελήφθη στις 13 Γενάρη 1998 κατηγορούμενος για την τοποθέτηση ενός εκρηκτικού μηχανισμού στο υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης, σε ένδειξη αλληλεγγύης στους αντιστεκόμενους κατοίκους κατά τη διάρκεια της κατοχής των χωριών του Στρυμονικού κόλπου από τις αστυνομικές δυνάμεις,

Το Associated Press μετέδωσε σχετικά με τη σύλληψη, μεταξύ άλλων, και τα εξής: "Η κυβέρνηση ανακοίνωσε τη σύλληψη του Ν. Μαζιώτη ως θρίαμβο! ... Μια πληθώρα εμπρησμών ακολούθησε τη σύλληψή του, με ανώνυμα τηλεφωνήματα στα ΜΜΕ που ισχυρίζονταν ότι οι επιθέσεις γίνονταν ως αντίποινα για τη σύλληψή του...".

Με δήλωσή του στον τύπο στις 11 Φεβρουαρίου 1998 ο Νίκος Μαζιώτης ανέλαβε την πολιτική ευθύνη της απόπειρας στο υπουργείο, αντιγυρίζοντας παράλληλα τον χαρακτηρισμό του τρομοκράτη στους κρατιστές και τους καπιταλιστές. Μεταξύ άλλων σημείωνε τα εξής:

"Με την απόπειρα στο υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης στις 6 Δεκέμβρη 1997 σκοπό είχα την αποστολή μηνύματος στους πολιτικούς, επιχειρηματικούς και αστυνομικούς κύκλους αυτής της χώρας ότι τα σχέδιά τους, επενδυτικά ή κατασταλτικά, δεν πρόκειται να περάσουν χωρίς αντίσταση.

Σκοπό είχα επίσης, την αποστολή μηνύματος αλληλεγγύης στο δίκαιο και δυναμικό αγώνα που με κάθε μέσο διεξάγουν οι κάτοικοι των χωριών του Στρυμονικού κόλπου ενάντια στην εγκατάσταση βιομηχανίας χρυσού από την καναδική πολυεθνική TVX GOLD, στη βορειοανατολική Χαλκιδική...

...Είμαι αναρχικός και επιδιώκω την ολοκληρωτική καταστροφή του κράτους και του καπιταλιστικού καθεστώτος και την αντικατάστασή του από τις αντιεξουσιαστικές κομμούνες. Τη μόνη κατηγορία που μπορώ να δεχθώ και είναι προς τιμή μου είναι αυτή της ανατρεπτικής δράσης.

Αναγνωρίζω ως ταξικούς μου εχθρούς εκείνους οι οποίοι ανήκουν σε συγκεκριμένες κοινωνικές τάξεις ή κατηγορίες και που ευθύνονται για τα δεινά αυτού του κόσμου, τη φτώχεια, την εκμετάλλευση, την καταπίεση, τα ναρκωτικά, τις φυλακές, την περιβαλλοντική καταστροφή. Και αυτές οι κοινωνικές κατηγορίες δεν είναι άλλες από αυτές των κρατικών αξιωματούχων, των πολιτικών, των τεχνοκρατών, των μανδαρίνων του κεφάλαιου, των γραφειοκρατών, των ένστολων φονιάδων των Σωμάτων Ασφαλείας και των στρατοκρατών.

Αυτές οι κάστες δεν θα εξαφανιστούν από το προσκήνιο της ιστορίας και δεν θα παραιτηθούν ποτέ από την εξουσία και τα προνόμιά τους με τη θέλησή τους ή με την πειθώ.

Γι αυτό είναι αναπόφευκτος ο κοινωνικός και ταξικός πόλεμος.

Και εγώ δεν είμαι παρά ένας πολιτικός κρατούμενος, ένας αιχμάλωτος του κοινωνικού και ταξικού πολέμου που σιγοκαίει και πολλές φορές φουντώνει στην κοινωνία".

Η ίδια η αδιάλλακτη στάση του Ν. Μαζιώτη απέναντι στο κράτος αποτέλεσε μια από τις σημαντικότερες στιγμές αυτού του κοινωνικού και ταξικού πολέμου και αναζωπύρωσε σε μεγάλο βαθμό τον ευρύτερο αναρχικό αγώνα. Αλλά και ως αιχμάλωτος στα τείχη της φυλακής ο Ν. Μαζιώτης δεν έπαψε ποτέ να αποτελεί σταθερό σημείο αναφοράς αυτού του αγώνα, ανατρέποντας την προσπάθεια θυματοποίησής του από "αυτόκλητους υπερασπιστές" του, μετατρέποντας την δίκη του στο στρατοδικείο για ανυποταξία σε καταδίκη του μιλιταρισμού και του κράτους, καταγγέλοντας τις φυλακές και το σωφρονιστικό σύστημα, συμβάλλοντας συχνά και με ουσιαστικό τρόπο στις εκδηλώσεις και τις δραστηριότητες των αναρχικών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Σε μια από τις συμβολές του, στην παρεμβάση των αναρχικών στο χωριό της Ολυμπιάδας του Στρυμονικού, στις 29 Μάη 1999, σημείωνε μεταξύ άλλων:

"... η αλληλεγγύη στους κοινωνικούς αγώνες όπου και αν γίνονται και από όποιους και αν διεξάγονται, είτε στην πόλη είτε στο χωριό αλλά και πέρα από σύνορα και πατρίδες, είναι για κάποιους ύψιστη πολιτικοκοινωνική πράξη, που γι' αυτήν αξίζει να ρισκάρουν και την ελευθερία τους. Στον αγώνα για ελευθερία ρισκάρεται η ίδια η ελευθερία.

Η αλληλεγγύη, η αλληλοβοήθεια, η αμοιβαιότητα είναι τα κύρια συστατικά με τα οποία συγκροτήθηκε η ανθρώπινη κοινωνία, με τα οποία οι άνθρωποι κοινωνικοποιήθηκαν και στα οποία βασίζουν την ελευθερία τους. Η αλληλεγγύη για όποιον και αν εκφράζεται, είτε για απεργούς εργαζόμενους είτε για αγρότες, μαθητές, κατοίκους τοπικών κοινωνιών, είτε για πολιτικούς κρατούμενους και επαναστάτες ή ακόμα και για "ποινικούς" κοινωνικούς κρατούμενους, είναι μία και αδιαίρετη και επιδρά εξίσου αμοιβαία τόσο σε αυτόν που την εκφράζει όσο και σε αυτόν που την δέχεται.

Ειδικά στο σημερινό κόσμο, όπου ζούμε την επιβολή της παγκόσμιας ενοποίησης και τα πάντα αλληλοεξαρτώνται, αλληλοσχετίζονται και διαπλέκονται μεταξύ τους σε πολιτικό, κοινωνικό ή οικονομικό επίπεδο, κάθε κοινωνικός αγώνας, όποια κοινωνική ομάδα και αν τον διεξάγει, όπου και αν διεξάγεται, ακόμα και εκατοντάδες ή χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από εμάς, έχει τεράστια σημασία για όλη την κοινωνία, είτε το συνειδητοποιούμε είτε όχι, γιατί αφορά την ελευθερία όλων μας...".

Κορυφαία στιγμή της κατασταλτικής επίθεσης του κράτους εναντίον του αγώνα και συγκεκριμένα επάνω στον αιχμάλωτο Ν. Μαζιώτη, για τις κοινωνικές αξίες και τα επαναστατικά προτάγματα που προώθησε και υπερασπίστηκε με τίμημα την ελευθερία του, στάθηκε, λίγο καιρό αργότερα, η δίκη του στις 5-8 Ιούλη '99. Είναι χαρακτηριστικό ότι το Associated Press σχετικά με το κλίμα και τις επιδιώξεις που επικρατούσαν στους εγχώριους και υπερατλαντικούς κύκλους της εξουσίας την εποχή της δίκης, μετέδωσε διεθνώς τα εξής: "Η δίωξη ενός αναρχικού, του Ν. Μαζιώτη, θα μπορούσε να βοηθήσει ώστε να ικανοποιηθούν οι αμερικανικές απαιτήσεις για ισχυρότερα μέτρα της Ελλάδας ενάντια σε εμπρηστές και βομβιστές, που συχνά χτυπούν ξένους στόχους και εγκαταστάσεις. Αλλά η δίκη μπορεί να γίνει σημείο αναφοράς για περισσότερες επιθέσεις, ειδικά κατά τη διάρκεια των προγραμματισμένων για αυτό το μήνα επισκέψεων αξιωματούχων των ΗΠΑ, ειδικών σε θέματα εφαρμογής της αντιτρομοκρατίας..."

Η δίκη του Ν. Μαζιώτη διεξήχθη μέσα στον απόηχο από την αποκορύφωση της κρατικής τρομοκρατίας, τον πόλεμο στα Βαλκάνια, και κινητοποίησε ένα ρεύμα αλληλεγγύης όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό, όπου εκδηλώθηκαν διάφορες μορφές αλληλεγγύης και απ΄ όπου κατέφθασαν αρκετοί σύντροφοι για να είναι παρόντες αυτοπροσώπως.

Ένας από αυτούς δήλωσε στη δίκη: "Ο Νίκος Μαζιώτης δεν είναι μόνος. Σε κάθε γωνιά της γης, άνθρωποι σαν αυτόν είναι

δηλωμένοι εχθροί του κράτους και συνεπώς δεν περιμένουν άλλο από το να περάσουν στην επίθεση.

Ίσως εσείς κληθείτε από τον αμερικάνο αφέντη, που προχωρά την παγκοσμιοποίηση κυριαρχώντας σε όλο τον κόσμο, να δώσετε και με αυτή τη δίκη μια παραδειγματική απάντηση κατά της λεγόμενης τρομοκρατίας.

Για μας τους αναρχικούς, τρομοκράτης είναι μόνο το Κράτος, και αυτό έγινε ορατό πρόσφατα στο Κόσοβο και τη Σερβία, όπου σκόρπισε παντού αδιακρίτως το θάνατο και την καταστροφή. Δεν είναι τρομοκράτης ο Νίκος Μαζιώτης επειδή αγωνίζεται για την ελευθερία και την αναρχία.

Δεν μπορείτε να τον σταματήσετε! Δεν μπορείτε να μας σταματήσετε!"

Και ένας άλλος σύντροφος προσέθεσε: "... ξέρουμε πολύ καλά ότι η δίκη του Νίκου Μαζιώτη θα χρησιμοποιηθεί από την πολιτική και οικονομική εξουσία σύμφωνα με τις κατασταλτικές ανάγκες της. Και πιστεύουμε ότι η πρόθεση να επιβληθεί μια αντιτρομοκρατική νομοθεσία είναι μια απόπειρα να υποβιβαστεί και να παρουσιαστεί ο ταξικός αγώνας σε ένα επίπεδο βίας που στοχεύει στη γενικευμένη τρομοκράτηση της κοινωνίας.

Αλλά στην πραγματικότητα συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Τρομοκράτες είναι το Κράτος και το Κεφάλαιο.

Οι κοινωνικοί αγώνες, οι επαναστατικοί αγώνες, οι εξεγέρσεις των εκμεταλλευόμενων δεν μπορούν να κριθούν στα δικαστήρια..".

Ο Ν. Μαζιώτης με τη συμμετοχή των συντρόφων μέσα και έξω από την αίθουσα του δικαστηρίου μετέτρεψε την δίκη του σε καταδίκη του κράτους και των μηχανισμών του. Στην "Απολογία" του που μεταφράστηκε σε πολλές γλώσσες, αναφέρθηκε σε όλη την αγωνιστική παράδοση των αναρχικών-αντιεξουσιαστών τις τρείς τελευταίες δεκαετίες στην Ελλάδα, υπερασπίστηκε τους δολοφονημένους και τους κυνηγημένους από το κράτος, αναρχικούς και μη, συνόψισε την τρομοκρατική φύση του Κράτους και του Κεφάλαιου, και απαρίθμησε ένα πλήθος από τα εγκλήματά τους.

"...Δεν θα απολογηθώ, γιατί δεν θεωρώ τον εαυτό μου εγκληματία. Είμαι επαναστάτης. Δεν έχω να μετανιώσω για τίποτα. Είμαι περήφανος γι αυτό που έκανα... Εδώ δεν έχουμε να δικάσουμε κανένα έγκλημα δικό μου. Αντίθετα, θα πούμε για εγκλήματα αλλά όχι δικά μου. Θα πούμε για εγκλήματα του κράτους, των μηχανισμών του, της δικαιοσύνης, της αστυνομίας..."

"Τρομοκρατία είναι κι αυτό το ίδιο το δικαστήριο εδώ. Κάθε δίκη αγωνιστή είναι τρομοκρατία, ένα μήνυμα εκφοβισμού προς την κοινωνία... Επειδή η δίωξη είναι πολιτική, το μήνυμα είναι σαφέστατο: οποιοσδήποτε αγωνίζεται εναντίον του Κράτους και του Κεφάλαιου θα ποινικοποιείται, θα εγκληματοποιείται, θα βαφτίζεται τρομοκράτης. Οποιαδήποτε αλληλεγγύη σε οποιονδήποτε κοινωνικό αγώνα θα ποινικοποιείται και θα συντρίβεται. Αυτό είναι το μήνυμα αυτής της δίκης. Και με αυτήν την έννοια είναι τρομοκρατία. Τρομοκρατία προς εμένα, τρομοκρατία προς τους αναρχικούς, τρομοκρατία προς τους κατοίκους του Στρυμονικού οι οποίοι λαμβάνουν ανάλογα μηνύματα αυτό τον καιρό..."

"Θέλω να συμπληρώσω γενικά για την τρομοκρατία σε διεθνές επίπεδο. Ότι στην πραγματικότητα παγκόσμιος χωροφύλακας και τρομοκράτης είναι οι ΗΠΑ, αυτή τη στιγμή, ως παγκόσμια υπερδύναμη. Και σύμφωνα με την αντίληψη τη δική μας ως αναρχικοί, το Κράτος, όλα τα κράτη και οι κυβερνήσεις είναι αντικοινωνικοί, τρομοκρατικοί μηχανισμοί, εφόσον έχουν οργανωμένους στρατούς, αστυνομίες, βασανιστές μισθοφόρους... Συγνώμη, κύριε εισαγγελέα, αλλά οι ΗΠΑ λένε ποιός είναι ο τρομοκράτης και ποιός δεν είναι. Αυτές βγάζουν επίσημες οδηγίες από το State Department ... και αυτό τον καιρό πιέζουν το ελληνικό κράτος να φτιάξει αντιτρομοκρατικό νόμο, ένα μοντέλο νόμου που να ποινικοποιεί τους αγωνιστές, να φτιάξει νόμους πιο δρακόντειους απ΄ αυτούς που υπάρχουν. Αυτά είναι τρομοκρατία.

Τρομοκρατία είναι τα ίδια τα κράτη. Και με αυτή την κατηγορία, μ'αυτό τον στιγματισμό, όλα τα κράτη και οι κυβερνήσεις προσπαθούν να εγκληματοποιήσουν στο εσωτερικό των χωρών τους τους κοινωνικούς επαναστάτες και τους αγωνιστές. Τον εσωτερικό κοινωνικό εχθρό... Αυτό διακυβεύεται σε αυτή την δίκη.

Εισαγγελέας: Τι έχεις να αντιπαραθέσεις σε αυτό που υπάρχει;

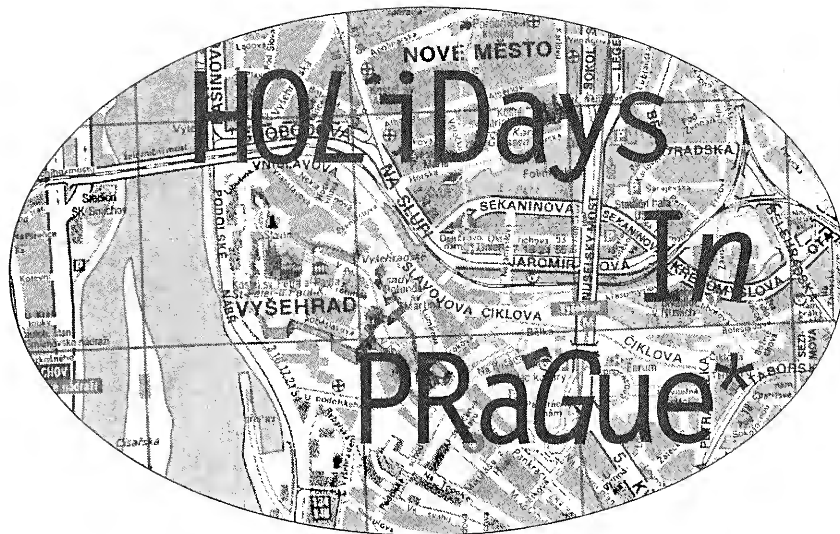
Την Κοινωνική Επανάσταση. Με όποιο μέσο κι αν χρειαστεί".

Το δικαστήριο μπροστά στην αναμφισβήτητη αξιακή υπεροχή του αναρχικού Νίκου Μαζιώτη αναγνώρισε ως μη ταπεινά τα κίνητρα των πράξεών του, ομολογώντας ουσιαστικά τον πολιτικό χαρακτήρα της ομηρίας του, και τον καταδίκασε σε 15 χρόνια φυλάκισης, ευθυγραμμισμένο με τις απαιτήσεις για μια εξοντωτική ποινή. Ένας αξιωματούχος του αμερικάνικου Πενταγώνου σχολιάζοντας την 15ετή καταδίκη του Ν. Μαζιώτη μίλησε για "πάρα πολύ καλά νέα από την Ελλάδα!".

Ο σύντροφος είχε ήδη υπογραμμίσει στην "απολογία" του: "... σε όποια ποινή και να με καταδικάσετε, που θα με καταδικάσετε, δεν πρόκειται να μετανιώσω για τίποτα. Θα παραμείνω αυτό που είμαι. Μπορώ να πω μάλιστα ότι η φυλακή είναι πάντα για τον επαναστάτη ένα σχολείο όπου δοκιμάζεται η ψυχική του αντοχή και οι ιδέες του...".

Και μια συντρόφισσα από τη Γαλλία είχε κλείσει την κατάθεσή της αφιερώνοντάς του λίγα λόγια του Παναϊτ Ιστράτι: "Μαχητής, είναι στα μάτια μου, μόνον εκείνος που υποτάσσει τα ατομικά του συμφέροντα στα συμφέροντα μιας καλύτερης ανθρωπότητας που πρέπει να έρθει. Πιστεύω σε αυτήν την ανθρωπότητα. Σήμερα υπάρχει, όπως υπάρχει ο ήλιος στη διάρκεια της νύχτας.

...Ό,τι καλό και όμορφο έχω κάνει, σ' αυτήν το οφείλω!... Γι αυτό θέλω να της αφιερώσω όλες μου τις δυνάμεις, να βοηθήσω όλους όσους μάχονται γι αυτήν!"

ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Χρόνος: 26 Σεπτέμβρη 2000. Τόπος: Πράγα, Τσεχία.

Ο παγκόσμιος καπιταλισμός γιορτάζει... Συνδιάσκεψη του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας. Τα αφεντικά του πλανήτη συναντιούνται για να προωθήσουν την παγκοσμιοποίηση της οικονομίας και να καθορίσουν εκ νέου τη στρατηγική και τα σχέδιά τους για τη διεύρυνση της κυριαρχίας τους. Θριαμβολογώντας για το νέο πεδίο που ανοίγεται στον καπιταλισμό, θα μετρήσουν πόσα κεφάλια προλετάριων θα πρέπει να πατηθούν και πόσα εκτάρια γης θα πρέπει να απογυμνωθούν για να χτίσουν και να απολαύσουν το θαυμαστό καινούριο κόσμο τους, την «παντοδύναμη και αδιαμφισβήτητη» νέα τάξη τους.

Ο παγκόσμιος καπιταλισμός φοβάται... Τα αφεντικά και το τσέχικο κράτος, σε συνεργασία με τα πιο οργανωμένα σε θέματα καταστολής ευρωπαϊκά κράτη και τις ΗΠΑ, προετοιμάζονται εδώ και μήνες για να αντιμετωπίσουν τους χιλιάδες διαδηλωτές που θα συρρεύσουν κατά τη διάρκεια της συνδιάσκεψης στην Πράγα. Μπάτσοι και σωματοφύλακες εκπαιδεύονται ειδικά για τη διαφύλαξη της ασφαλούς διεξαγωγής του συνεδρίου και για την καταπολέμηση των επαπειλούμενων ταραχών στους δρόμους της Πράγας.

Ως αναρχικοί-αντιεξουσιαστές που δρούμε στα πεδία του κοινωνικού πολέμου στην Ελλάδα, αντιλαμβανόμαστε τη σημασία της παγκοσμιοποίησης του αγώνα, ενάντια στην παγκοσμιοποίηση που προωθούν οι εξουσιαστές. Στόχος μας είναι να επαληθεύσουμε τους χειρότερους φόβους των αφεντικών. Με τις εμπειρίες προηγούμενων αγώνων, ερχόμαστε στην Πράγα για να βρούμε τους συντρόφους μας απ' όλο τον κόσμο, να σαμποτάρουμε τη συνάντηση του ΔΝΤ και της ΠΤ, να πραγματώσουμε μαζί την εξέγερση στους δρόμους της Πράγας.

Για μας, δεν θα είναι ποτέ αρκετή η διαμαρτυρία απέναντι στους εκπρόσωπους του Κράτους και του Κεφάλαιου. Και όσο για τους εθνικιστές, τους σταλινικούς, τους κομματικούς, αυτούς που συστρατεύονται με το καθεστώς, ακόμα και με το προσωπείο της «αντίστασης», εμποδίζοντας να εκφραστούν οι δυνάμεις της ανατροπής, είναι κι αυτοί επίσης κοινωνικοί και ταξικοί εχθροί μας.

Την κρίσιμη στιγμή δεν θα φοβηθούμε κανέναν τους. Η Πράγα θα γίνει μαύρη και κόκκινη...

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Αθήνα - Πράγα — *Εξεγερμένοι Προλετάριοι*

Με τα παραπάνω κείμενο στα χέρια, τα οποίο συντάχθηκε μετά από δύο ανοιχτές συζητήσεις στην Αθήνα, αναχώρησαν για την Πράγα οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες μας. Καλή τύχη παιδιά!

* Στις 12 Σεπτέμβρη πραγματοποιήθηκε εκδήλωση με θέμα: "Μπροστά στις κινητοποιήσεις για τη συνάντηση του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας στις 26 Σεπτέμβρη στην Πράγα... Η παγκοσμιοποίηση της Εξέγερσης ενάντια στην παγκοσμιοποίηση της Κυριαρχίας και του Κεφάλαιου" με προβολή βίντεο από γεγονότα του τελευταίου χρόνου στην Αθήνα, το Σηάτλ, την Ουάσιγκτον, το Λονδίνο κ.α.

Είναι γνωστό ότι το έντονο ενδιαφέρον ορισμένων συντρόφων για την Πράγα δεν ήταν βέβαια όψιμο προϊόν του κλίματος των ημερών αλλά ένας ακόμα κρίκος σε μια μακρόχρονη αλυσίδα προσπαθειών στην κατεύθυνση της διεθνοποίησης του αγώνα. Αυτές οι προσπάθειες φυσικά και κρίνονται, όπως και όλα άλλωστε, και για τούτο δεν έλειψε από μέρους μας ούτε ο χώρος ούτε και η διάθεση. Δεν φαίνεται όμως να υπήρχε η δυνατότητα κάποιας σοβαρής κριτικής από ορισμένους που για δικούς τους λόγους προφανώς ενοχλήθηκαν. Έτσι λοιπόν, σε άσχετο χώρο και με άλλο θέμα συζήτησης, έγινε μια επιπόλαιη και άστοχη αντιπαραβολή της κινητοποίησης για την αλληλεγγύη στους φυλακισμένους συντρόφους με την κινητοποίηση της Πράγας, και η τελευταία παρουσιάστηκε ως εμπόδιο και άχρηστη πολυτέλεια. Η ατάκα ότι "μερικοί θα πάνε για διακοπές στην Πράγα" είναι ενδεικτική αυτού του τρόπου προσέγγισης, στο όνομα δήθεν της αλληλεγγύης στους φυλακισμένους συντρόφους.

Όμως, αυτού του τύπου οι ατάκες δεν προκάλεσαν απλώς την αντίδραση των συντρόφων που συμμετείχαν στην κινητοποίηση για την Πράγα, αλλά ενεργοποίησαν επίσης εναντίον τους, και μια αλυσιδωτή έκρηξη θρασύτητας και απωθημένων κάποιων άλλων που φαίνεται να περίμεναν σαν έτοιμοι από καιρό. Έτσι, χάρη και στην ανοχή ή τη συγκαταβατικότητα αρκετών μπροστά σε φαινόμενα με χαρακτηριστικά κοινής αλητείας, ορισμένοι σύντροφοι βρέθηκαν να αντιμετωπίζουν ύβρεις και απειλές και, εξαντλώντας κάθε περιθώριο αυτοσυγκράτησης, να αποτρέπουν μέχρι και απόπειρες χειροδικίας, είτε δήθεν είτε πραγματικές.

Εδώ δεν αρκούν μόνο τα αισθήματα δικαίου εκείνων των συντρόφων που όντως δεν προσπάθησαν να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα. Εκείνο που έχει σημασία είναι να αναδειχθεί η βούληση της συντροφικότητας και της αλληλεγγύης που διέπει και συνέχει τον αγώνα μας, απέναντι σε τέτοιες συμπεριφορές που τον οδηγούν σε αλληλοσπαραγμό, καθώς και μια ξεκάθαρη αποδοκιμασία όχι απλώς των συμπεριφορών αλλά και των μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων που τις θρέφουν. "Στον δρόμο της ζημιάς όποτε και να σταματήσει κανείς κέρδος είναι"! Για όλους μας.

Και σε όποιον τυχόν αμετανόητο θέλει να ξαναεπιχειρήσει τα ίδια το μόνο που μπορεί να πει κανείς είναι: "Μην πετροβολάς το σπίτι του γείτονα όταν το δικό σου είναι γυάλινο".-

ΛΕΥΤΕΡΙΑ
Στον Κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Που βρίσκεται προφυλακισμένος με αφορμή τα γεγονότα της συναυλίας των Rage Against The Machine στις 14 Ιουνίου

ΔΕΝ ΘΑ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΟΜΗΡΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αναρχικοι

FREEDOM TO ANARCHIST NIKOS MAZIOTIS

trial for his appeal October 9th

who got inprisoned, on the 3rd of August, until his trial, due to his political beliefs and action and is accused of bank robbery; a case based on the well known police "scenarios"

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΩΝ ΣΤΗΝ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ

Σχετικά με το σημείωμα του Ο. Ν. στο προηγούμενο Δελτίο, για τη δίκη των συντρόφων που συνελήφθησαν στην πλατεία Κουμουνδούρου, στις 4 Μάρτη '00, μετά από επίθεση της αστυνομίας σε συγκέντρωση αλληλεγγύης στους τότε απεργούς πείνας Τ. Κατσίλα και Κ. Καρπούζο, λάβαμε από έναν σύντροφο το παρακάτω μήνυμα και το δημοσιεύουμε ως έχει:

Διευκρινήσεις και απόψεις σχετικά με το άρθρο για την 1η Ιούνη στο Αναρχικό Δελτίο νο 7.

Οι κατηγορούμενοι ήταν 9 και όχι 8 ενώ οι ποινές κυμαίνονταν από 4,5 έως 10,5 μήνες.

Ομολογώ πως και εγώ ένοιωσα περίεργα όταν με υπερασπιζόταν ένας... βουλευτής τη στιγμή που αρκετοί από εμάς είχαμε ζήσει από κοντά το χτύπημα στα γραφεία του ΣΥΝ, όπως εύστοχα γράφει ο Ο.Ν. στο άρθρο του.

Παρόλα αυτά όμως ήταν επιλογή ενός συντρόφου-συγκατηγορούμενου, ο οποίος είχε ελεύθερη την βούλησή του να κάνει όπως νομίζει, τη στιγμή μάλιστα που και ο δικηγόρος του κάλεσε τον "μάρτυρα υπεράσπισης" στο όνομά του.

Εγώ προσωπικά αποδέχτηκα με επιφύλαξη την κατάθεσή του, όπως συζήτησα με τον σύντροφο, με τον όρο πως θα έλεγε απλά "είδα μπάτσους να επιτίθονται και όχι αναρχικούς" και όχι κατάθεση του τύπου "είναι καλά παιδιά και νέοι" και άλλες τέτοιες παπαρολογίες παρόλο που πρόλαβε να προπαγανδίσει τη γραμμή του κόμματός του.

Συμφωνώ πως θα ήταν καλό να προηγηθεί κινηματική φάση, μην ξεχνάμε όμως πως ο γενικότερος χώρος δεν έδωσε στο ίδιο το γεγονός (της 4ης Μάρτη) τις κατάλληλες διαστάσεις που έπρεπε.

Θεωρώ τα γεγονότα της Κουμουνδούρου σημαντικότατα και θα έπρεπε να έχουν γίνει συζητήσεις επί συζητήσεων σχετικά με αυτά και του τί μέλλει γενέσθαι έπειτα από αυτά.

ΣΥΝΤΡΟΦΙΚΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

ΧΧ. Χ.

Λευτεριά στον αναρχικό ΣΙΜΟ ΣΕΪΣΙΔΗ

Η σύλληψη και η προφυλάκιση του **Κώστα Νικολαΐδη** στις 14 Ιούνη, κατηγορούμενου για συμμετοχή στις ταραχές στη συναυλία των Rage Against The Machine (βλ. στο δελτίο νο 7) δεν ήταν η τελευταία το περασμένο καλοκαίρι. Οι κατασταλτικές επιχειρήσεις και οι μεθοδεύσεις των διωκτικών αρχών του κράτους συνεχίστηκαν αμείωτες σε βάρος των αναρχικών.

Την επομένη της συναυλίας των Rage, 15 Ιούνη, η αστυνομία ανακοίνωσε ότι καταζητούνται έξι ακόμη νέοι, οι οποίοι υποτίθεται ότι συμμετείχαν στις ταραχές σύμφωνα με τις μαρτυρίες δύο μπάτσων που τους "αναγνώρισαν". Καθόλου τυχαία και οι έξι ήταν δραστήριοι αντιεξουσιαστές γνωστοί ήδη στην αστυνομία ως τέτοιοι. Ανάμεσά τους ήταν και ο σύντροφος **Σίμος Σεϊσίδης**, μόνιμος στόχος τα τελευταία χρόνια των διωκτικών αρχών εξαιτίας της έντονης συμμετοχής του στους ριζοσπαστικούς κοινωνικούς αγώνες, κι ο οποίος αφέθηκε προσωρινά ελεύθερος όπως και οι υπόλοιποι με περιοριστικούς όρους και χρηματική εγγύηση.

Όμως ο Σίμος δεν έπαψε να αποτελεί στόχο των μεθοδεύσεων της αστυνομίας και πολύ σύντομα, την 1η Αυγούστου, προσερχόμενος στο αστυνομικό τμήμα για να δηλώσει την παρουσία του σύμφωνα με τους περιοριστικούς όρους, συνελήφθη ξανά. Αυτή την φορά για ...ληστεία τράπεζας, με "αποδεικτικό στοιχείο" ένα μέρος δακτυλικού αποτυπώματος που "βρέθηκε σε μια πλαστική σακούλα 500 μ. από την τράπεζα" !

Στο σχετικό δελτίο τύπου που εξέδωσε η Ασφάλεια αναφέρεται ότι: "Την 29/6/00 ώρα 08.40 σε βάρος του επί της οδού Μαραθώνος 63 και Ειρήνης υποκαταστήματος της ALPHA BANK, διεπράχθη ληστεία από **δύο άγνωστα άτομα** (...) που διέφυγαν με μοτ/τα τύπου eduro".

Όπως προέκυψε από την προανάκριση-έρευνα [δηλ. το αποτύπωμα στη σακούλα!] ένας από τους δράστες είναι ο Σεϊσίδης Συμεών γεν. 1976 στην Αθήνα (...) Ο δεύτερος των δραστών αναζητείται".

Και το δελτίο της Ασφάλειας συνεχίζει αναφέροντας αντί άλλων "αποδεικτικών" στοιχείων: "Ο συλληφθείς Σεϊσίδης τυγχάνει **προσεσημασμένος** για κατοχή εκρηκτικών βομβών, φθορές ξένης ιδιοκτησίας, εμπρησμούς κ.λπ. αδικήματα"!! "Ο ανωτέρω **έχει συλληφθεί κατ' επανάληψη** για τα προαναφερόμενα αδικήματα"!!

Έτσι λοιπόν ο σύντροφος Σίμος Σεϊσίδης συνελήφθη και προφυλακίστηκε για μια ληστεία που διέπραξαν "δύο άγνωστα άτομα που διέφυγαν", έχοντας εναντίον του ως "αδιάσειστα" στοιχεία ένα μέρος αποτυπώματος που η Ασφάλεια ισχυρίζεται πως "βρήκε" σε μια σακούλα στο δρόμο συν το γεγονός ότι είναι "προσεσημασμένος" ως αναρχικός και έχει συλληφθεί "κατ' επανάληψη" για διάφορα άλλα "αδικήματα".

Να θυμίσουμε ότι ο Σίμος συνελήφθη για πρώτη φορά στις 8/2/95 κατηγορούμενος μαζί με άλλα τρία άτομα για απόπειρα εμπρησμού ενός αυτοκινήτου διανομής τύπου. Προφυλακίστηκε για δύο μήνες στις φυλακές ανηλίκων και επί τη ευκαιρία η ασφάλεια του φόρτωσε αναδρομικά και τρεις εμπρησμούς αυτοκινήτων που είχαν γίνει από άγνωστους το 1994...

Συνελήφθη πάλι, μαζί με άλλα 504 άτομα στις 18/11/95, κατά την εισβολή των ΜΑΤ στο Πολυτεχνείο το οποίο είχε καταληφθεί από αναρχικούς, αντιεξουσιαστές και νεολαίους σε μια πράξη αλληλεγγύης στην εξέγερση των φυλακισμένων του Κορυδαλλού και στους φυλακισμένους αναρχικούς που τότε έκαναν απεργία πείνας.

Συνελήφθη τέλος, όπως ήδη προείπαμε, δεκαπέντε μέρες μετά τη συναυλία των RATM, κατηγορούμενος με βάση τη μαρτυρία δύο ασφαλιτών ότι τον "αναγνώρισαν" ανάμεσα στα άτομα που συμμετείχαν στις εκεί ταραχές.

Εκείνο που έχουμε να προσθέσουμε εμείς είναι πως **εγκληματίες και ληστές είναι οι εξουσιαστές** και πως δεν θ' αφήσουμε κανέναν σύντροφο μόνο του απέναντι στις κατασταλτικές επιχειρήσεις και τις μεθοδεύσεις του κράτους.

Α.Δ

Στις 11 Σεπτέμβρη και κατά την διάρκεια του φεστιβάλ κόμικ στο Γκάζι της οδού Πειραιώς ένας αριθμός συντρόφων και συντροφισσών κατέλαβε το δημοτικό ραδιοσταθμό του ΑΘΗΝΑ 9,84 και επί 10' μετέδωσαν μηνύματα κοινωνικής αντίστασης και αλληλεγγύης στους φυλακισμένους αγωνιστές.

Στις 22 Σεπτέμβρη έγινε αναρχική παρέμβαση στην πλατεία Εξαρχείων όπου μεταδόθηκαν μηνύματα αλληλεγγύης για τους φυλακισμένους αγωνιστές Ν. Μαζιώτη και Σ. Σεϊσίδη και διακινήθηκε έντυπο αντιεξουσιαστικό υλικό.

Anarchist Simos Seisidis among other comrades in the pan-european assemble of Koln, in June 1999, against the Summit Conference of the European Union

Για επικοινωνία με το Δελτίο e-mail: all_anar@hotmail.com

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΒΡΑΑΜ ΛΕΣΠΕΡΟΓΛΟΥ

Δίκη στις 4 Οκτώβρη

«Θα έλεγα, πως η ιστορία είναι το πεδίο διεξαγωγής μιας αδιάκοπης και σφοδρής σύγκρουσης ανάμεσα στην αλήθεια των εξουσιαστών και την αλήθεια των εξεγερμένων» (Άπαντα του Κ. Π.)

Στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό που επιβάλλεται με κάθε μέσο από το κράτος και τα αφεντικά, το ζήτημα της ασφάλειας αποκτά ένα πρωταγωνιστικό ρόλο. Οι εξουσιαστές οχυρώνονται πίσω από διακρατικές συμφωνίες και συμμαχίες αστυνομικο-στρατιωτικού χαρακτήρα προκειμένου να περιφρουρήσουν τα σχέδιά τους για την παγκοσμιοποίηση της κυριαρχίας. Το καθεστώς τους είναι απαλλαγμένο εδώ και καιρό από το προσωπείο της δημοκρατίας και καθώς «έχει ξεμείνει τόσο από πολιτικό προσωπείο όσο και από πολιτικό πρόσωπο», αγκιστρώνονται από το ιδεολόγημα περί «ανθρωπίνων δικαιωμάτων» προκειμένου να δικαιολογήσουν τον νέο φασισμό και τα αυξανόμενα μεγέθη της βίας και της τρομοκρατίας που εξαπολύουν για να επιβάλουν τις επιταγές της νέας τάξης.

Το ελληνικό κράτος και τα εγχώρια οικονομικά αφεντικά που αυτή την περίοδο εμπλέκονται δυναμικά στο πολυεθνικό όργιο που αποκαλείται «ανοικοδόμηση των Βαλκανίων» προκειμένου ν' αδράξουν όλο και μεγαλύτερα οικονομικά και πολιτικά οφέλη, προσανατολίζονται σε όλο και πιο ασφυκτικά μέτρα αστυνόμευσης και καταστολής για την επιβολή της κοινωνικής ειρήνης, βασική και αναγκαία συνθήκη για να μπορέσουν ν' ανθίσουν τ' αναπτυξιακά τους προγράμματα, να προωθήσουν τα εκσυγχρονιστικά σχέδιά τους και να διασφαλίσουν την επιτυχία της νέας Μεγάλης Ιδέας με το όνομα «Ολυμπιάδα 2004».

> *"Πράγματι η σημερινή εποχή είναι πολύ πιο παγωμένη από τον Ψυχρό Πόλεμο... Όμως πιστεύω ότι στην εποχή μας, που οι ελπίδες και οι αυταπάτες έχουν καταρρεύσει και φαίνεται να κυριαρχούν ο κυνισμός και η παραίτηση, διαμορφώνονται συνθήκες ανάπτυξης αγώνων που οραματίζονται μια διαφορετική κοινωνία".*
>
> *Α. Λεσπέρογλου 3/1/00*

Μέσα σε αυτό το πολιτικό κλίμα και ύστερα από δεκαεφτά χρόνια δίωξης συνελήφθη ο Αβραάμ Λεσπέρογλου στις 23 Δεκέμβρη '99. Ένας αγωνιστής που εξαιτίας της συμμετοχής του στον αγώνα και της διεθνιστικής του αλληλεγγύης προσέλκυσε την προσοχή των κεφαλοκυνηγών του κράτους στην προσπάθεια τους να παρουσιάσουν "αντιτρομοκρατικό έργο" και "ενόχους" σε μια σειρά υποθέσεων, όπως την εκτέλεση του εισαγγελέα Θεοφανόπουλου και τη συμπλοκή στο Γκύζη το Μάη του 1985 στην οποία σκοτώθηκαν ο επαναστάτης Χρήστος Τσουτσουβής και τρεις αστυνομικοί.

Φυγόδικος όλα αυτά τα χρόνια, ο Α. Λεσπέρογλου, παρουσιαζόταν μέσω της προπαγάνδας του κράτους ως ο υπ' αριθμόν 1 καταζητούμενος "τρομοκράτης" (κατηγορούμενος για συμμετοχή στην ομάδα Αντικρατική Πάλη), μιας και οι υπόλοιποι που κατά καιρούς έπεσαν στα χέρια του και διώχτηκαν με ανάλογες ή τις ίδιες κατηγορίες (όπως ο Γ. Μπαλάφας) τελικώς απαλλάχτηκαν. Η δίωξη του Λεσπέρογλου ήταν το τελευταίο χαρτί που απέμενε ακόμα στα αστυνομικά τρομοσενάρια και η σύλληψή του, καρπός της συνεργασίας με το FBI, προβλήθηκε δεόντως σα μια σημαντική επιτυχία για την «αντιμετώπιση της τρομοκρατίας» τόσο από το ελληνικό κράτος όσο και από τις ΗΠΑ για τις οποίες η "αντι"-τρομοκρατική πολιτική αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο της πλανητικής ηγεμονίας τους.

Όμως αν το κράτος χαρακτηρίζει τον Λεσπέρογλου ως "τρομοκράτη" είναι για την ενεργό συμμετοχή του στον κοινωνικό αγώνα και γιατί με τη στάση του αρνήθηκε να παραδοθεί και να συνεργαστεί υποτασσόμενος στις απαιτήσεις των διωκτών του.

Γι' αυτό άλλωστε, ένα από τα μηνύματα που το κράτος στέλνει με τη σύλληψη, την φυλάκιση και τη δίκη του μετά από δύο δεκαετίες σχεδόν, είναι πως καμιά στιγμή της κοινωνικής ανυπακοής και της αντίστασης δεν παραγράφεται από τη μνήμη των τυράννων και πως, όσα χρόνια κι αν περάσουν, δεν ξεχνούν τους εχθρούς τους. Ας σημειωθεί πως το ίδιο ισχύει κι αντίστροφα, από τη σκοπιά του αγώνα.

Από την άλλη, η δίκη του Α. Λεσπέρογλου, αποτελεί μέρος της σημερινής κατασταλτικής πολιτικής του κράτους, το οποίο, στο όνομα της "Αντιτρομοκρατίας", επιτίθεται στους κοινωνικούς αγώνες, εκσυγχρονίζει και αναδιαρθρώνει τους κατασταλτικούς του μηχανισμούς, υπογράφει μνημόνια για πιο στενή και μόνιμη αστυνομική συνεργασία με τις ΗΠΑ και την Τουρκία, διαμορφώνει ένα νέο «αντι»τρομοκρατικό νόμο με σκοπό να απαλλάξει τους ντόπιους και ξένους ανθρωποκυνηγούς από κάθε θεσμικό ή νομικό περιορισμό, προετοιμάζει νέες διώξεις, συλλήψεις ακόμα και δολοφονίες, σχεδιάζει την επιβολή εξοντωτικών ποινών και ειδικών συνθηκών φυλάκισης των αγωνιστών.

Ας σημειωθεί ότι με τον επικείμενο Τρομονόμο το κράτος διακηρύσσει και επίσημα πως βρίσκεται σε «Κατάσταση Εκτάκτου Ανάγκης», εν όψει των νέων κοινωνικών εκρήξεων που αναμένεται να προκαλέσει η πορεία ολοκληρωτισμού της κυριαρχίας, και γι' αυτό επιχειρεί να θέσει σε καθεστώς μαζικής ομηρίας όσους επιλέγουν το δρόμο του αγώνα.

Και ενώ οι αυταπάτες περί της «δημοκρατίας» εξανεμίζονται όλο και περισσότερο, ορισμένοι πολιτικοί χώροι, μπροστά στην επικείμενη κλιμάκωση της καταστολής και την ψήφιση του Τρομονόμου, εξακολουθούν να υπεραμύνονται στα σοβαρά των φαντασμάτων τους περί "δικαιωμάτων" και "ελευθεριών" και να αρκούνται σε διαμαρτυρίες για την αγνόησή τους συμβάλλοντας τελικά στην κατεύθυνση του αποπροσανολισμού και της αφομοίωσης του αγώνα. Ανάμεσά τους εξ' άλλου είναι κι αυτοί που στις διώξεις και στις φυλακίσεις των αγωνιστών δεν χάνουν την ευκαιρία να επιχειρήσουν τη θυματοποίηση τους, να καταδείξουν ως αδιέξοδη την ανατρεπτική δράση, να προβάλλουν ως πρόταγμα την «επαναφορά στη νομιμότητα».

Απέναντι στο ψευτοδίλημμα «ή με τη δημοκρατία ή με την τρομοκρατία» που τίθεται παγκόσμια όλο και πιο επιτακτικά από τα αφεντικά, πιστεύουμε πως το πραγματικό δίλημμα που τίθεται από τη σκοπιά του αγώνα και που απευθύνεται σε όλους είναι «ή με τις δυνάμεις της ανατροπής ή με την τρομοκρατία των αφεντικών». Το ενδιάμεσο έδαφος έχει εδώ και καιρό αφομοιωθεί από ένα πλήθος ενδιάμεσων εξουσιαστικών θεσμών και οργανώσεων, γεγονός που αναδεικνύεται σε κάθε μικρή ή μεγάλη στιγμή του αγώνα και επιβεβαιώνεται κάθε φορά από τα αποτελέσματα που αποφέρουν οι χειραγωγημένες προσπάθειες διεκδίκησης ή διαμαρτυρίας και που δεν είναι άλλα από την ηττοπάθεια, την παραίτηση, την πολιτική ενσωμάτωση.

Η αλληλεγγύη στον αγωνιστή Αβραάμ Λεσπέρογλου είναι μέρος της ευρύτερης κοινωνικής αντίστασης στα σχέδια του κράτους και του κεφάλαιου, ενάντια στις συνεχείς προσπάθειες της εξουσίας να εγκληματοποιήσει και να εξοντώσει τους αγωνιστές, ενάντια στις ελληνοαμερικάνικες και τις γενικότερες διακρατικές συνεργασίες για την παγκοσμιοποίηση και την όξυνση της καταστολής, ενάντια στους τρομοκρατικούς θεσμούς και τους νόμους που επιβάλλουν τα αφεντικά στη ζωή μας.

Στον αγώνα αυτό που δεν αρκείται και δεν υποτάσσεται στις συγκυρίες αλλά διαπερνά αέναος όλο το χρόνο και τις φάσεις της κυριαρχίας, η αλληλεγγύη με όλους τους μαχητές της ελευθερίας είναι το όπλο μας κι ο σταθερός πόλος στην πυξίδα που μας προσανατολίζει, πέρα από τα επίπλαστα όρια της «νομιμότητας» και της «παρανομίας», στην κατεύθυνση του δίκαιου κοινωνικού και ταξικού πολέμου.

Κ.τ.Κ.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΤΡΟΜΟ-ΘΕΑΜΑ!!!

ΝΕΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ "ΑΝΤΙΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ" ΣΕ ΜΙΑ ΥΠΕΡΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΕΛΑΣ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ FBI, ΤΗΣ CIA, ΤΗΣ EUROPOL, ΤΗΣ TREVI & ΤΗΣ SCHENGEN

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ

-Υποταχθείτε και συνεργαστείτε-

με τους

BATSMAN & RUFIN

